

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **I. M.**, zastoupen JUDr. Viktorem Pakem, advokátem se sídlem Praha 1, Politických vězňů 21, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany**, Praha 6, Tychonova 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti velitele Vojenského útvaru 1837 Chrudim ve věci návrhu žalobce na zahájení řízení ve věcech služebního poměru ze dne 15. 1. 2009,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se svou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, která spočívala v tom, že do dne podání žaloby nebylo rozhodnuto o jeho žádosti o náhradu za bolest v souvislosti s úrazem pravého ramene, který utrpěl jako voják z povolání dne 28. 6. 2006 na letišti Chrudim při seskoku v rámci výsadkového výcviku. Úraz si vyžádal dlouhodobou léčbu, opakované hospitalizace a operační výkony. Návrhem ze dne 15. 1. 2009 se proto žalobce domáhal toho, aby mu byla přiznána náhrada za bolest ve smyslu ust. § 116 písm. c) zákona č. 227/1999 Sb., o vojácích z povolání, a to ve výši 285 000,- Kč. Přiznání náhrady za ztížení společenského uplatnění podle ust. § 116 písm. d) zákona o vojácích z povolání se žalobce nedomáhal, v návrhu z 15. 1. 2009 takovou

náhradu nezmínil. Teprve dne 16. 11. 2009 bylo žalobci doručeno rozhodnutí velitele o charakteru úrazu a způsobu jeho odškodnění č.j. 125-59/2009-1837 ze dne 30. 6. 2009, jímž byla žalobci přiznána náhrada za ztížení společenského uplatnění ve výši 20 400,- Kč. O uplatněném nároku na náhradu za bolest však žádným výrokem rozhodnutí velitele rozhodnuto nebylo. Jelikož lhůta pro vydání rozhodnutí o nároku na náhradu za bolest uplynula marně, uplatnil žalobce dne 30. 11. 2009 opatření proti nečinnosti. Na to mu bylo dne 4. 12. 2009 velitelem Vojenského útvaru 1837 Chrudim sděleno, že žádost žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti nepřijímá. Vzhledem k tomu, že podle ust. § 116 písm. c) a ust. § 145 písm. c) zákona o vojácích z povolání je stát povinen poskytnout náhradu za bolest vojákovi, který utrpěl služební úraz, a že o této náhradě se rozhoduje v řízení o služebním poměru, přičemž se tak děje ve lhůtách stanovených ve správním řádu, navrhl žalobce, aby soud rozsudkem žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí v řízení o nároku na náhradu za bolest v souvislosti se služebním úrazem uplatněným žalobcem dne 15. 1. 2009, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 13. 8. 2010 uvedl, že na základě medicínského posouzení nároku žalobce byl služebnímu orgánu vydán pokyn rozhodnout o náhradě za bolest podle vyjádření Vojenského ústavu soudního lékařství Ústřední vojenské nemocnice Praha. Náhrada byla přiznána rozhodnutím velitele VÚ 1837 Chrudim č.j. 133-49/2010-1837 ze dne 15. 7. 2010. Pokud pak jde o výtku žalobce, že mu byla přiznána náhrada za ztížení společenského uplatnění, ačkoliv tento nárok neuplatnil, jedná se o administrativní nedopatření služebního orgánu, k jeho odstranění bylo velitelem VÚ 1837 Chrudim vydáno opravné rozhodnutí č.j. 125-59/2009-1837 ze dne 15. 7. 2010. Vzhledem k tomu, že veškeré oprávněné nároky byly již žalobci odškodněny, navrhl žalovaný zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze přezkoumal postup žalovaného v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu spisu předloženého žalovaným, vyplývá, že žalobce utrpěl dne 28. 6. 2006 úraz v přímé souvislosti s výkonem vojenské služby. V návaznosti na to byla žalobci přiznána náhrada škody utrpěné úrazem, a to jako bolestné ve výši 1800,- Kč (rozhodnutí velitele Vojenského útvaru 1837 Chrudim č.j. 104-134/2006-1837 ze dne 10. 11. 2007) a ve výši 15 600,- Kč (rozhodnutí velitele Vojenského útvaru 1837 Chrudim č.j. 104-134/2006-1837 ze dne 15. 12. 2007).

Návrhem ze dne 15. 1. 2009 se žalobce s ohledem na závažnost zranění a na náročnost léčby domáhal zvýšení bolestného, a to v celkové výši 302 400,- Kč, resp. - po odečtení částek již vyplacených - ve výši 285 000,- Kč.

Dne 30. 6. 2009 vydal velitel Vojenského útvaru 1837 Chrudim rozhodnutí č.j. 125-59/2009-1837, kterým žalobci přiznal náhradu za ztížení společenského uplatnění ve výši 20 400,- Kč.

Dále je ze spisu zřejmé, že dne 15. 7. 2010 vydal velitel Vojenského útvaru 1837 Chrudim rozhodnutí č.j. 133-49/2010-1837, kterým žalobci přiznal bolestné ve výši 2400,- Kč. Dále pak tentýž velitel vydal dne 15. 7. 2010 rozhodnutí č.j. 125-59/2009-1837 s označením „Opravné rozhodnutí velitele o charakteru utrpěného úrazu a

způsobu jeho odškodnění, v němž je uvedeno, že hodnocení bylo nesprávně uvedeno na „ztížení společenského uplatnění“ a že správné znění má znít „hodnocení bolestného“. Bolestné tedy bylo přiznáno ve výši 20 400,- Kč.

Z uvedených skutečností je zřejmé, že na návrh žalobce ze dne 15. 1. 2009 na zvýšení náhrady bolestného reagoval velitel Vojenského útvaru 1837 Chrudim rozhodnutím č.j. 125-59/2009-1837 ze dne 30. 6. 2009, jímž žalobci přiznal náhradu ve výši 20 400,- Kč, avšak nesprávně označenou jako náhradu za ztížení společenského uplatnění. Tuto nesprávnost odstranil velitel Vojenského útvaru 1837 Chrudim opravným rozhodnutím č.j. 125-59/2009-1837 ze dne 15. 7. 2010. Tétož dne rozhodl i o další náhradě bolestného, konkrétně v částce 2400,- Kč (rozhodnutí č.j. 133-49/2010-1837).

Z uvedeného vyplývá, že na návrh žalobce ze dne 15. 1. 2009 reagoval služební funkcionář řádně až rozhodnutími ze dne 15. 7. 2010, jimiž rozhodl o bolestném. Lze tedy konstatovat, že ke dni podání žaloby, tj. 10. 2. 2010, byla žaloba na ochranu proti nečinnosti důvodná. Tato důvodnost však skončila právě dne 15. 7. 2010, kdy byla vydána rozhodnutí o žalobcově návrhu.

Vzhledem k tomu, že v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu soud podle ust. § 81 soudního řádu správního rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, nezbylo, než žalobu shledat nedůvodnou, neboť nečinnost žalovaného, resp. velitele Vojenského útvaru 1837 Chrudim skončila nejpozději dne 15. 7. 2010. Skutečnost, zda toho dne vydaná rozhodnutí vyhovují po kvantitativní stránce návrhu žalobce nebo nikoliv, tu nebyla předmětem zkoumání, neboť soud hodnotil pouze to, zda rozhodnuto bylo.

Za tohoto stavu proto soud žalobu podle ust. § 81 odst. 3 soudního řádu správního jako nedůvodnou zamítl.

Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 soudního řádu správního.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. června 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová